Τῷ σανιεροδιάκῳ ἁγίω γεροντι Κυρίᾳ Κ ορονιοθ
ορονιῶ σας
μάδε ὅτι τὸ χωρίον μας φεύγει ορό σάντων εἰς τὸ
γεωτσολινεά ἡ ἐμφορία καλεῖ τὸ σαρόι εἶναι π' σαγιάτε
ἀγγεῖ σομμάνι δὲν σμιαίνουν καὶ ἐσὺ τὸ ἀγγο μέρος ἀπὸ
καλεύουλαι καὶ δὲν συμφωνοῦν οὔτε σαγιάτε οὔτε νέα
καὶ ἐν ἄνθρωπος γιατρὸς σαλεμᾶς ἔσμιξεν μὲ ἐν ἄνθρωπον
ἔσου ἐσυλοῦσι τὸ σανδίον του τοῦ ἀπὸ τὸ ἀγγο μέρος ἀπὸ
εἰσεῖς μαγιάνουν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ορέπει ὡς μαγὸς
σαλὲ καὶ ἐξελεύσεις αὐτούς καὶ μὴν ἐξαδελφώνεσαι ἀδέλφους οἱ
ἄνθρωποι ἀγγεῖ ὅπ δικαίως εἶναι ἔλι καλὰ ἐκεῖ ὑποχρέωσι γέ-
γει ὅλι ἐσυλοῦσι ἀπὸ τὸ σανδίον του γιατρὸ σαλεμᾶ καὶ σάδη
ἔσλι εἶναι ἄδικον καὶ τὸν σανδεύη σόσον μεῖγον καπιάσι
δείχνει εἰς αὐτούς. Διὸ οὔτε ὁ σανάγαδος νεὸς τὸν δέχεται
ἐν ἡμέρα κυριακῆς. Τῇ 18 ἰανουαρίου 1896 σουμπὲ
ὁ μοχλεύων ἀναγνώστης δημητρίου